

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2019. május 7. *

„Európai uniós védjegy – A vita európai uniós szövédjegy bejelentése – Feltétlen kizáró okok – Megkülönböztető képesség hiánya – Leíró jelleg – A jellemző fogalma – Szín megnevezése – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja”

A T-423/18. sz. ügyben,

a **Fissler GmbH** (székhelye: Idar-Oberstein [Németország], képviselik: G. Hasselblatt és K. Middelhoff ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: W. Schramek és D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának a vita szövmegjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2018. március 28-án hozott határozata (R 1326/2017-5. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, M. Kancheva (előadó) és G. De Baere bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. július 6-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. szeptember 24-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel az ügynek a nyolcadik tanácsba tartozó új előadó bíró elé történő utalására vonatkozó határozatra,

tekintettel arra, hogy a felperes és az alperes az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2016. szeptember 27-én a felperes Fissler GmbH az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A 15857188 lajstromszámon bejelentett védjegy a vita szómegjelölés volt.
- 3 A védjegybejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 7., 11. és 21. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, ezen osztályok tekintetében az alábbi leírásnak megfelelően:
  - 7. osztály: „Elektromos keverőgépek; az említett áruk pótalkatrészei és kellékei”;
  - 11. osztály: „Elektromos magasnyomású főzőedények (kukták); az említett áruk pótalkatrészei és kellékei”;
  - 21. osztály: „Háztartási és konyhai eszközök és tárolók; konyhai eszközök (kisméretű); nem elektromos autoklávok főzéshez; az említett áruk pótalkatrészei és kellékei”.
- 4 2017. április 28-i határozatával az elbíráló az említett áruk vonatkozásában elutasította a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelmet azzal az indokkal, hogy e védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja) értelmében leíró jellegű, és nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 5 2017. június 20-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz az elbíráló határozata ellen.
- 6 2018. március 28-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. Elsőként az érintett vásárlóközönséget illetően megállapította, hogy az említett árukat elsősorban a nagyközönségnek, de részben a szakmai közönségnek, például szakácsoknak is szánják, és hogy a figyelem szintje a közepestől a magasig terjed. Hozzátette, hogy mivel a bejelentett védjegy a svéd nyelv egyik kifejezése, az Európai Unió svéd nyelvű közönségét kell alapul venni.
- 7 Másodszor a bejelentett védjegy leíró jellegét illetően a fellebbezési tanács először is rámutatott, hogy a vita megjelölés a „fehér” jelentésű svéd „vit” szó szabályos, többes számú alakja. Ezt követően megállapította, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása szempontjából nem meghatározó annak ismerete, hogy a fehér színt ezen áruk vonatkozásában szokásosan használták-e, hanem elegendő, ha ezen áruk fehér színűek is lehetnek, és a megjelölés az esetükben leíró jellegű lehet. Annak hangsúlyozását követően, hogy a fehér szín, noha nem a legszokásosabb, de legalábbis meglehetősen megszokott szín az „elektromos és nem elektromos edények”, valamint más háztartási eszközök esetében, úgy vélte, hogy ez azt bizonyítja, hogy valamely átlagfogyasztó az említett árukat a fehér színnel kapcsolja össze, és ezért a bejelentett védjegyet leíró jellegűnek tekinti. Ezenkívül a fellebbezési tanács rámutatott, hogy bizonyos konyhai eszközöket és háztartási készülékeket gyakran „fehéráruknak” nevezik angol („white goods”) és svéd („vitvaror”) nyelven. A <http://www.vitvara.nu/vad-ar-vitvaror> címen elérhető internetes oldal kivonata alapján azt a következtetést vonja le, hogy az említett áruk némelyike, például az elektromos konyhai robotgépek

vagy az elektromos kukták együttesen „fehéráruknak” nevezhetők. Kifejtette, hogy még ha ez nem is lehetséges, mert elsősorban az olyan nagy háztartási készülékeket, mint a mosógépek és a mosogatógépek, nevezik „fehéráruknak”, ez mégis egyértelműen bizonyítja, hogy a fehér színt általánosan összekapcsolják a háztartási eszközökkel. Végül ebből arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentett védjegy tisztán leíró jellegű.

- 8 Harmadszor a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének hiányát illetően a fellebbezési tanács megállapította, hogy a bejelentett védjegyet az érintett vásárlóközönség egyszerű objektív üzenetként fogja fel abban az értelemben, hogy az érintett áruk fehér színben elérhető áruk. Arra a következtetésre jutott, hogy az említett védjegy tisztán leíró jellegű, és ennek következtében egyáltalán nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Álláspontja szerint a konyhai robotgépek és a konyhai eszközök bármely gyártója előállíthatja áruit fehér színben, és e védjegy ezért nem alkalmas arra, hogy a felperes áruit más vállalkozások áruitól megkülönböztesse. Egyébiránt a fellebbezési tanács a felperes más lajstromozott és kizárólag színekből álló védjegyekre való hivatkozását figyelmen kívül hagyta.

A felek kérelmei

- 9 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.
- 10 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 11 Keresetének alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére, a másodikat pedig ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapítja. Lényegében azt állítja, hogy a bejelentett védjegy nem leíró jellegű az említett áruk vonatkozásában, és rendelkezik a tekintetükben megkövetelt megkülönböztető képességgel.

Az érintett vásárlóközönség meghatározását érintő előzetes észrevétel

- 12 Előzetesen, az említett két feltétlen kizáró ok értékeléséhez meg kell határozni az érintett vásárlóközönséget.
- 13 Egyrészt a megtámadott határozat 13–15. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy az érintett áruk átlagfogyasztója elsősorban az „általános fogyasztó”, azaz a nagyközönség, de részben a szakmai közönség is, például a szakácsok, és hogy a figyelem szintje ezért a közepes és a fokozott között változik. Hozzátette azonban, hogy a viszonylagos kizáró okokkal kapcsolatos ítélezési gyakorlatból kitűnik, hogy amennyiben az áruk és szolgáltatások mind az átlagfogyasztók, mind a szakmai közönség felé irányulnak, az alacsonyabb szintű figyelmet tanúsító közönséget kell figyelembe venni, és hogy a jelen ügyben a nagyközönség figyelmének szintjét indokolt alapul venni. Végül kifejtette, hogy még ha a megjelölés valamely fokozott szintű figyelmet tanúsító szakmai közönség felé irányul is, ez nem jelenti azt, hogy megkülönböztető képességet szerez azért, mert azt a megjelölést,

amelynek a leíró jelentését az átlagfogyasztó nem érti, a szakmai közönség képes azonnal megérteni (lásd ebben az értelemben: 2011. október 11-i Chestnut Medical Technologies kontra OHIM [PIPELINE] ítélet, T-87/10, nem tették közzé, EU:T:2011:582, 27. és 28. pont).

- 14 E vonatkozásban az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az, hogy az érintett közönséget szakemberek alkotják, nincs meghatározó befolyással a megjelölések megkülönböztető képességének értékelése során alkalmazott jogi szempontokra. Noha igaz, hogy az érintett, szakemberekből álló közönség figyelmének szintje *per definitionem* magasabb az átlagos fogyasztóénál, ebből nem következik szükségszerűen, hogy a megjelölés csekélyebb megkülönböztető képessége is elegendő, amennyiben az érintett közönség szakemberekből áll. Az állandó ítélkezési gyakorlatból következő azon elv ugyanis, amely szerint annak értékelése céljából, hogy valamely védjegy híján van-e a megkülönböztető képességnek, vagy sem, a védjegy által keltett összbenyomást kell figyelembe venni, megkérdőjelezhető lenne, ha valamely megjelölés megkülönböztető képességének küszöbe általánosságban attól függne, hogy az érintett közönség milyen szintű szaktudással rendelkezik (lásd: 2012. július 12-i Smart Technologies kontra OHIM ítélet, C-311/11 P, EU:C:2012:460, 48–50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanez érvényes valamely megjelölés leíró jellegének megítélése esetében is.
- 15 Ebben az ügyben tehát a fellebbezési tanács jogosan alapította álláspontját a bejelentett védjegynek a nagyközönség általi észlelésére, és jogosan nem ismerte el az annak észlelésére valamely szakmai közönség, például a szakácsok részéről gyakorolt különös hatást.
- 16 Másrészt, a megtámadott határozat 16. pontjában a fellebbezési tanács rámutatott, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban valamely megjelölés akkor sem részesülhet védjegyoltalomban, ha a kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn. Úgy ítélte meg, hogy mivel a bejelentett védjegy a svéd nyelvből származó kifejezés, az oltalomképességét először is az Unió svéd nyelvű közönsége alapján kell értékelni.
- 17 E vonatkozásban, anélkül hogy e szakaszban arról a kérdésről kellene határozni, hogy a bejelentett védjegyet ténylegesen svéd kifejezésként érzékelik-e, elegendő rámutatni, hogy az elbíráló és a fellebbezési tanács által hivatkozott feltétlen kizáró okok a svéd nyelvvel kapcsolatosak, és ezért az értékelésük szempontjából érintett vásárlóközönség az Unió svéd nyelvű közönsége, azaz a svéd vagy finn fogyasztó (lásd ebben az értelemben: 2014. július 9-i Pågen Trademark kontra OHIM [giffjar] ítélet, T-520/12, nem tették közzé, EU:T:2014:620, 19. és 20. pont).

Az első, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított jogalapról

- 18 Az első jogalappal a felperes először is azt állítja, hogy ha a bejelentett védjegyet elszigetelten használják, annak egyáltalán nincs kifejezetten leíró jellegű tartalma, és ezért valószínűtlennek tűnik, hogy a „vita” szónak a svéd fogyasztók ténylegesen a „fehér” értelmet tulajdonítsák. Azt rója fel az EUIPO-nak, hogy nem vette kellőképpen figyelembe azt a tényt, hogy a bejelentett védjegy nem a „vit” (fehér) melléknév szótári alakját, hanem az elszigetelten vizsgált „vita” kifejezést érinti. Márpedig a svéd nyelvben e kifejezést soha nem használják elszigetelten, hanem mindig egy azt követő főnévvel együtt, amelyre vonatkozik. Az elszigetelten használt „vita” szót illetően az EUIPO nem állította, hogy a szóban forgó áruk bizonyos jellemzőivel kapcsolatos tartalom elsődleges, és nem terjesztett elő erre vonatkozó bizonyítékot. Az elszigetelten használt „vita” szót tehát a svéd fogyasztó nem ismeri fel azonnal, és ennek következtében nem hozza azt közvetlenül összefüggésbe a „fehér” szóval. Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy a „vita” szó jelentése nem egyértelmű, és értelmezést igényel, mivel e szó különböző körülményekre vonatkozhat, és több nyelven különböző jelentéssel rendelkezhet, többek között latinul vagy olaszul „életet” vagy „életmódot” jelenthet.

- 19 Másodszor a felperes azt állítja, hogy még ha a svéd fogyasztókat is vesszük alapul, és abból az elvből indulunk ki, hogy a „vita” kifejezést egy szín jelölésével hozzák kapcsolatba, pontatlan az az állítás, hogy a „fehér” szín jelölése tisztán leíró jellegű az érintett áruk vonatkozásában, mivel az érintett vásárlóközönség szempontjából nem áll fenn kellően közvetlen és konkrét kapcsolat a „vita” szó és az érintett áruk között. Ez különösen a kukták és az edények esetében érvényes, amelyeket szinte kizárólag ezüstszerű rozsdamentes acélból állítanak elő, és amelyek esetében a fehér színt szokásosan nem használják. Ezenkívül az érintett termékek „fehérukak” sem tekinthetők, amely kifejezés alatt olyan háztartási gépeket értünk, mint például a hűtőszekrények, fagyasztószekrények, mosogatógépek vagy szárítógépek, de amelyet nem használnak kukták, konyhai edények, serpenyők vagy tálak stb. esetében. Az érintett vásárlóközönség tehát az utóbbiakat ezüstszerű rozsdamentes árukkal kapcsolja össze anélkül, hogy a színmegnevezések bármilyen szerepet játszanának. Tekintettel arra, hogy az érintett áruk területén a színmegnevezések egyáltalán nem játszanak szerepet, és hogy az érintett vásárlóközönség semmilyen jelentést nem kapcsol a színek jelöléséhez a főzőeszközök összefüggésében, valamely színmegnevezést, bármely is legyen az, szintén nem érzékeli ezen áruk valamely jellemzőjeként. Nincs jelentősége tehát annak, hogy az érintett áruk fehér színben is létezhetnek, mivel a meghatározó szempont inkább az, hogy a megjelölés használható-e ebből a célból, és az érintett vásárlóközönség észlelése alapján érzékelhető-e ezen áruk valamely jellemzője leíró jellegű jelzéseként.
- 20 Ily módon a felperes előadja, hogy a svéd átlagfogyasztó nem következtet azonnal és további gondolkodás nélkül arra, hogy a „vita” kifejezés egy fehér konyhai eszközre vonatkozik. Ellenkezőleg, e fogyasztónak többlépcsős gondolatmenetet kell követnie ahhoz, hogy önmagában a szín megnevezésétől eljusson egy áru színéig. Ráadásul az említett fogyasztó számára nem tűnik ki egyértelműen, hogy az áru mely elemére kell a szín megnevezését vonatkoztatni, tekintettel arra, hogy a konyhai edények, serpenyők, robotgépek vagy tálak rendszerint több elemből, vagy legalábbis egy belső és egy külső részből állnak. E fogyasztó tehát nem következtet további gondolkodás nélkül egy színmegnevezésből arra, hogy az érintett áruk fehér színű elemeket tartalmaznak, teljes egészükben fehér színűek, vagy például kizárólag a belső részük fehér színű.
- 21 Harmadszor a felperes arra hivatkozik, hogy a Törvényszék és az EUIPO ismételten megállapította, hogy a „vita” kifejezés nem leíró jelentésű az egyes érintett áruk vonatkozásában, és ezért közepes fokú megkülönböztető képességgel rendelkezik, mivel nem áll fenn kapcsolat vagy közvetlen összefüggés ezekkel az árukkal, és az független a „vita” szó vitalitásra utaló jellegétől (lásd: 2016. január 14-i The Cookware Company kontra OHIM – Fissler [VITA+VERDE] ítélet, T-535/14, nem tették közzé, EU:T:2016:2, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 A felperes azt állítja, hogy az elszigetelten használt „vita” kifejezés nem rendelkezik a svéd fogyasztók számára „fehér” jelentéssel, továbbá az több jelentése és értelmezésének szükségessége miatt nem tartalmaz olyan szembeötlően leíró jellegű tartalmat, amely a vásárlóközönség számára jelentős jellemzőre vonatkozik, és a lajstromozás iránti kérelemmel érintett árukkal kapcsolatos. Hozzáteszi, hogy azon egyszerű tény, hogy valamely elem elvont módon alkalmas valamely jellemző jelzésére, nem elegendő a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett rendelkezésre állás követelményének igazolására.
- 23 Az EUIPO vitatja a felperes érveit, és az első jogalapot „hatástalannak” tartja. Kifejti, hogy a megjelölés vizsgálatát konkrétan, az említett árukra tekintettel kell elvégezni, és hogy a fogyasztók a védjeggyel azon áruk közvetlen összefüggésében kerülnek kapcsolatba, amelyen azt elhelyezték, például a vásárlás során vagy a hirdetésekben. Az EUIPO szerint nem meggyőző a felperes azon állítása, amely szerint több gondolati lépés szükséges ahhoz, hogy a bejelentett megjelölésnek értelmes jelentést tulajdonítsanak, és amennyiben az áruk fehérek, szintén megalapozatlan azon állítása, amely szerint az áruk tulajdonságai a svéd fogyasztók számára nem ismerhetők fel könnyen a megjelölésben.

- 24 Az EUIPO rámutat, hogy a svéd nyelvben melléknévként használt „vita” szó a német „weiße” és a francia „blanche” szónak felel meg, és hogy a svéd nyelvű vásárlóközönségnek egyáltalán nincs szüksége fordításra. Hozzáteszi, hogy az a tény, miszerint a „vita” szót más nyelvekben is használják, nem változtat azon, hogy a svédet anyanyelvként beszélők azt megértik. Még ha el is ismeri, hogy a „vita” szót általában nem használják elszigetelten, az EUIPO hangsúlyozza, hogy az árukhoz kapcsolódó konkrét vizsgálat során nem szükséges, hogy a megjelölés a „fehér elektromos konyhai robotgépek” kifejezés legyen, és hogy az árukat az érintett vásárlóközönség észleli, és hozzáképzeli. Azt állítja, hogy a svéd nyelvű érintett vásárlóközönség tudja, hogy valamely szín az árukkal kapcsolatos jellemzőnek minősülhet, és észlelhet egy azt kifejező tájékoztató üzenetet, hogy fehér árukról, nem pedig eltérő, például acélszínű árukról van szó.
- 25 Az EUIPO megállapítja, hogy nem köteles bizonyítani, hogy a bejelentett védjegy az áruk egyik jellemzőjét jelölheti, mivel a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja nem a megjelölés tényleges használatára vonatkozik. Noha nem vitatja, hogy számos olyan edény és konyhához kapcsolódó egyéb áru létezik, amely acélből készült, előadja, hogy más színeket, így a fehéret is használják az érintett áruk vonatkozásában, és ezért egy fehér színű kukta nem lenne szokatlan vagy meglepő. Az EUIPO hozzáteszi, hogy még ha a fehér színt ritkán is használnák háztartási eszközök esetében, ez nem mondana ellent annak a ténynek, hogy ezen áruk fő jellemzőjéről lehet szó. Azt állítja, hogy a szín elsődleges vásárlási szempont lehet, sőt alapvető jellemzőnek kell tekinteni, és hogy nincs akadály annak, hogy az említett áruk teljes mértékben vagy főképpen fehérek legyenek.
- 26 Az EUIPO azt állítja, hogy nem szükséges, hogy a jellemző a fő elem vagy a vásárlási szempont legyen, és hogy az ítélezési gyakorlat szerint a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő kizáró ok attól függetlenül alkalmazandó, hogy a megjelölés a megjelölt áruk fő vagy járulékos jellemzőjét, vagy akár „bármilyen” jellemzőjét írja le. Hozzáteszi, hogy megtagadható egy olyan megjelölés lajstromozása, amelynek legalább egyik lehetséges jelentése az érintett áruk egy jellemzőjét jelöli. Márpedig az EUIPO szerint a jelen ügyben ez az eset áll elő, mivel a bejelentett védjegyet nem kell értelmezni, és nem indít el összetett gondolkodási folyamatot, tekintettel arra, hogy a „vita” szót a svéd nyelvben a „fehér” szó egyik alakjaként, melléknévként használják. Az EUIPO „tehát nem képes belátni”, hogy miért indulna meg egy ilyen gondolkodási folyamat az említett szó észlelésekor, amelynek az üzenete egyszerű és informatív, anélkül hogy meghatározatlan vagy homályos lenne. Végül a korábbi lajstromozásokat érintő ügyek nem összehasonlíthatók, és ebben az ügyben nem kötelező erejük.
- 27 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban az a megjelölés, amely kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használnak. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak az Unió egy részében áll fenn.
- 28 Az állandó ítélezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy valamely megjelölés az e rendelkezésben foglalt tilalom hatálya alá tartozzon, olyan kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot kell mutatnia a szóban forgó árukkal vagy szolgáltatásokkal, amelynek alapján abban az érintett közönség azonnal és további gondolkodás nélkül is a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások, illetve valamely jellemzőjük leírását ismerheti fel (2005. június 22-i Metso Paper Automation kontra OHIM [PAPERLAB] ítélet, T-19/04, EU:T:2005:247, 25. pont; 2016. május 12-i Chung-Yuan Chang kontra EUIPO – BSH Hausgeräte [AROMA] ítélet, T-749/14, nem tették közzé, EU:T:2016:286, 23. pont; 2018. október 25-i Devin kontra EUIPO – Haskovo [DEVIN] ítélet, T-122/17, EU:T:2018:719, 18. pont).
- 29 Következésképpen a leíró jelleget egyrészt a bejelentéssel érintett árukra vagy szolgáltatásokra tekintettel, másrészt pedig az ezen áruk vagy szolgáltatások fogyasztóiból álló érintett közönség észlelése függvényében kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2002. február 27-i Ellos kontra OHIM

[ELLOS] ítélet, T-219/00, EU:T:2002:44, 29. pont; 2016. május 12-i AROMA ítélet, T-749/14, nem tették közzé, EU:T:2016:286, 24. pont; 2019. január 17-i Ecolab USA kontra EUIPO [SOLIDPOWER] ítélet, T-40/18, nem tették közzé, EU:T:2019:18, 25. pont).

- 30 Egyébiránt a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján valamely szómegjelölés lajstromozását meg kell tagadni, ha legalább egy lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét (2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 32. pont; 2016. május 12-i AROMA ítélet, T-749/14, nem tették közzé, EU:T:2016:286, 29. pont).
- 31 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja mögött meghúzódó közérdek annak biztosításából áll, hogy a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások egy vagy több jellemzőjét leíró megjelöléseket az ilyen árukat vagy szolgáltatásokat kínáló összes gazdasági szereplő szabadon használhassa (2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 37. pont). E rendelkezés megakadályozza, hogy e megjelöléseket vagy jelöléseket egyetlen vállalkozás – védjegyként történő lajstromozás révén – lefoglalhassa (2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31. pont), valamint azt, hogy valamely vállalkozás egy leíró jellegű szó használatát a többi vállalkozás sérelmére kisajátíthassa, ideértve a versenytársait is, akiknek így csökkenne a saját termékeik leírására használható, rendelkezésükre álló szókincs terjedelme (2014. október 16-i Larrañaga Otaño kontra OHIM [GRAPHENE] ítélet, T-458/13, EU:T:2014:891, 18. pont; 2017. december 7-i Colgate-Palmolive kontra EUIPO [360°] ítélet, T-332/16, nem tették közzé, EU:T:2017:876, 17. pont; 2018. október 25-i DEVIN ítélet, T-122/17, EU:T:2018:719, 19. pont).
- 32 Ezen elvekre tekintettel kell a felperes első, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított jogalapjáról határozni. E célból egyenként meg kell vizsgálni a svéd „vita” szó jelentését, valamint az e jelentés és az érintett áruk közötti kapcsolatot.

A svéd „vita” kifejezés jelentéséről

- 33 A felperes azt állítja, hogy az elszigetelten használt „vita” kifejezést a svéd fogyasztó nem ismeri fel első látásra, és ennek következtében nem hozza közvetlenül kapcsolatba a „fehér” jelentéssel. Ezenkívül arra hivatkozik, hogy e kifejezésnek különböző nyelveken eltérő jelentése lehet, különösen „élet” és „életmód” latin és olasz nyelven.
- 34 A megtámadott határozat 20. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a „vita” kifejezés a „fehér” jelentésű svéd „vit” szó szabályos, többes számú alakja.
- 35 E vonatkozásban, noha kétségtelen, hogy a „vita” kifejezés nem azonos a „vit” szótőnek a svéd szótárakban szereplő alakjával, meg kell állapítani, hogy az említett kifejezés továbbra is a „fehér” többes számú és egyes számú, szabályos alakú melléknév jelentésében első látásra felismerhető a svéd nyelvű fogyasztó számára még abban az esetben is, ha azt elszigetelten használják. Annak egyszerű ténye, hogy nem szerepel főnév e kifejezés mellett, nem akadályozhatja meg, hogy e fogyasztó azt ily módon felismerje, mivel olyan szokásos melléknévről van szó, mint amelynek jelentése „fehér(ek)”.
- 36 Ezenkívül, noha helytálló, hogy a „vita” kifejezésnek több nyelven különböző jelentése lehet, különösen „élet” és „életmód” latin és olasz nyelven, ez a tény is hatástalan ebben az ügyben, mivel e kifejezésnek a svéd nyelvben fennálló „fehér(ek)” jelentése a fenti 30. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően „legalább egy lehetséges jelentése”.
- 37 El kell tehát utasítani a felperes arra irányuló érveit, hogy megkérdőjelezze a „vita” kifejezésnek az érintett svéd nyelvű vásárlóközönség számára fennálló, a fellebbezési tanács által megállapított jelentését.

38 Egyébiránt a felperes által hivatkozott, a „vita” kifejezés leíró jellegének hiányára vonatkozó ítélkezési gyakorlat (lásd a fenti 21. pontot) ebben az ügyben irreleváns, mivel az említett kifejezés olasz, spanyol, francia, német, portugál és román közönség általi észlelését érinti, míg ebben az ügyben az a kérdés merül fel, hogy e kifejezés milyen jelentéssel bír a svéd és a finn közönség számára.

A „vita” kifejezés svéd nyelvben fennálló jelentése és az érintett áruk közötti kapcsolatról

39 A felperes azt állítja, hogy az érintett vásárlóközönség szempontjából nem áll fenn kellően közvetlen és konkrét kapcsolat a svéd „vita” kifejezés és az érintett áruk között. Álláspontja szerint a fehér színt nem használják szokásosan ezen áruk vonatkozásában, amelyeket szinte kizárólag ezüstszínű rozsdamentes acélból állítanak elő. Ezenkívül az említett áruk nem tekinthetők „fehéráruknak”, azaz elektromos háztartási készülékeknek.

40 A megtámadott határozat 21–23. pontjában a fellebbezési tanács a bejelentett védjegy leíró jellegét lényegében két indokra alapította. Először is az említett áruk elérhetők fehér színben, ami meglehetősen gyakori, ha nem is a leginkább szokásos. Másodszor ezen árukat gyakran „vitvaror” („fehéráruk”) néven nevezik svéd nyelven.

41 Elsőként a fehér színnek az érintett áruk előállítása során történő, többé vagy kevésbé szokásos használatát illetően előzetesen meg kell vizsgálni, hogy az ilyen használat az ítélkezési gyakorlat értelmében vett „jellemző” használatnak minősülhet-e.

42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy azzal, hogy az uniós jogalkotó a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában „az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője” kifejezéseket használta, egyfelől jelezte, hogy e kifejezések mindegyikét úgy kell tekinteni, mint amelyek az áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek felelnek meg, másfelől pedig pontosította, hogy e felsorolás nem kimerítő jellegű, és az áruk vagy szolgáltatások bármely más jellemzője is figyelembe vehető (2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 49. pont; 2014. július 10-i BSH kontra OHIM ítélet, C-126/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2065, 20. pont; 2019. január 17-i SOLIDPOWER ítélet, T-40/18, nem tették közzé, EU:T:2019:18, 22. pont).

43 A „jellemző” kifejezésnek az uniós jogalkotó általi használata azt a tényt hangsúlyozza, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja csak azokra a megjelölésekre vonatkozik, amelyek a bejelentéssel érintett áruknak vagy szolgáltatásoknak az érintett fogyasztói kör által könnyen felismerhető tulajdonságának megjelölésére szolgálnak. Valamely megjelölés lajstromozását e rendelkezés alapján tehát csak akkor lehet megtagadni, ha észszerűen feltételezhető, hogy azt az érintett fogyasztói kör valóban az egyik említett jellemző leírásaként fogja felismerni (lásd: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. július 10-i BSH kontra OHIM ítélet, C-126/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2065, 21. és 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. október 11-i M&T Emporia Ilektrikon-Ilektronikon Eidon kontra EUIPO [fluo.] ítélet, T-120/17, nem tették közzé, EU:T:2018:672, 24. pont; 2018. december 12-i Bischoff kontra EUIPO – Miroglio Fashion [CARACTÈRE] ítélet, T-743/17, nem tették közzé, EU:T:2018:911, 25. pont; 2019. január 17-i SOLIDPOWER ítélet, T-40/18, nem tették közzé, EU:T:2019:18, 23. pont).

44 Ráadásul, noha közömbös, hogy az ilyen jellemző üzleti szempontból véve alapvető fontosságú vagy csupán másodlagos (2014. október 16-i GRAPHENE ítélet, T-458/13, EU:T:2014:891, 20. pont; lásd még analógia útján: 2004. február 12-i Koninklijke KPN Nederland ítélet, C-363/99, EU:C:2004:86, 102. pont), a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett jellemzőnek „objektív és az áru [vagy szolgáltatás] jellegéhez szorosan kapcsolódó jellemzőnek” (2018. szeptember 6-i Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise kontra EUIPO ítélet, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 44. pont), valamint ezen áru vagy szolgáltatás vonatkozásában a „lényegükhöz

tartozónak és állandónak” kell lennie (2015. október 23-i Geilenkothen Fabrik für Schutzkleidung kontra OHIM [Cottonfeel] ítélet, T-822/14, nem tették közzé, EU:T:2015:797, 32. pont; 2016. július 5-i Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise kontra EUIPO – Freistaat Bayern [NEUSCHWANSTEIN] ítélet, T-167/15, nem tették közzé, EU:T:2016:391, 30. pont; 2018. október 11-i fluo. ítélet, T-120/17, nem tették közzé, EU:T:2018:672, 40. pont).

- 45 Ebben az ügyben meg kell állapítani, hogy a fehér szín nem képezi az érintett áruk (így a konyhai robotgépek, elektromos főzőedények és háztartási eszközök) „benne rejlő” és „jellegéhez szorosan kapcsolódó” jellemzőjét, hanem olyan tisztán véletlenszerű és esetleges külső jegyet, amely adott esetben csupán egy részüket jellemzi, és mindenesetre semmilyen közvetlen és azonnali kapcsolatban nem áll azok jellegével. Az ilyen áruk ugyanis számos színben elérhetők, amelyek között minden elsőbbség nélkül a fehér szín is szerepel. A fellebbezési tanács ezt maga is elismeri, mivel a megtámadott határozat 23. pontjába általa említett internetes oldal feltünteti, hogy „napjainkban a [háztartási] eszközök számos színben léteznek”.
- 46 Azon egyszerű tény, hogy az említett áruk többé-kevésbé szokásos módon és más színek mellett fehér színben is elérhetők, nem vitatott, de hatástalannak tűnik, mivel a fenti 43. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében nem „észszerű” feltételezni, hogy kizárólag ezen egyszerű tény alapján a fehér színt az érintett vásárlóközönség ténylegesen ezen áruk benne rejlő és jellegéhez szorosan kapcsolódó jellemzőjének leírásaként ismeri fel.
- 47 A felperes tehát jogosan állítja, hogy nincs jelentősége annak, hogy az érintett áruk fehér színben is létezhetnek, mivel a meghatározó szempont inkább az, hogy az érintett vásárlóközönség észlelése szempontjából a megjelölés az említett áruk egyik jellemzőjére vonatkozó, leíró jellegű jelzésként érthető-e.
- 48 Márpedig a jelen ügyben nem ez az eset áll elő, mivel a „vita” kifejezést, amelyet úgy érzékelnek, mint amelynek jelentése „fehér”, a svéd nyelvű érintett vásárlóközönség nem értheti az érintett áruk valamely benne rejlő és azok jellegéhez kapcsolódó jellemző leíró jellegű jelzéseként.
- 49 Ráadásul ezt az ügyet meg kell különböztetni a 2008. december 9-i Colgate-Palmolive kontra OHIM – CMS Hasche Sigle [VISIBLE WHITE] ítélet (T-136/07, nem tették közzé, EU:T:2008:553, 42. és 43. pont) alapjául szolgáló üggyől, amelyben a Törvényszék kimondta, hogy a „visible” és a „white” szavak lehetővé teszik az érintett vásárlóközönség számára, hogy azonnal és további gondolkodás nélkül felfedezzék az érintett áruk, azaz a „fogkrémek és szájvizek” egyik alapvető jellemzőjének leírását, abban az értelemben, hogy a használatuk láthatóvá teszi a fogak fehér színét. Ebben az ügyben a „látható fehérség” az érintett áruk egyik „önmagában rejlő” és „jellegéhez szorosan kapcsolódó” jellemzőjét írta le, azaz azok használatának célját és azok rendeltetését. Ezt az ügyet szintén meg kell különböztetni a 2011. július 7-i Cree kontra OHIM [TRUEWHITE] ítélet (T-208/10, nem tették közzé, EU:T:2011:340, 23. pont) alapjául szolgáló üggyől, amelyben a Törvényszék kimondta, hogy a „truewhite” kifejezés egészében véve úgy tekinthető, mint amely valódi fehérségre utal, és hogy világító diódákra (LED) alkalmazva e védjegy csak az említett áruk egyik tulajdonságát írta le, azaz azon képességüket, hogy olyan fehérségű fényt képesek kibocsátani, amely a természetes fényhez hasonlóan tekinthető. Ebben az ügyben a „valódi fehérség”, azaz a természetes fényéhez hasonló fehérség az érintett áruk egyik benne rejlő és jellegéhez szorosan kapcsolódó jellemzőjét, azaz azok minőségét is leírta.
- 50 Másodszor a „vitvaror” szokásosan használt svéd elnevezést illetően, amely az EUIPO állítása szerint az érintett árukat jelöli, előzetesen hangsúlyozni kell, hogy a „vita” kifejezés (jelentése: fehér[ek]) és a „vitvaror” kifejezés (jelentése: fehéráruk) közötti kapcsolat csak közvetett, és az érintett vásárlóközönség részéről értelmezést és gondolkodást igényel.

- 51 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a „vitvaror” svéd kifejezés kizárólag a „nagy háztartási gépek” (például hűtőszekrények, tűzhelyek, mosogatógépek, mosógépek, szárítógépek stb.) esetében, nem pedig a „kis háztartási gépek” (például konyhai robotgépek, elektromos főzőedények, kávéfőzők, kenyérpíritók stb) esetében alkalmazandó, amelyek között köztudomású különbség áll fenn a méret és a hordozhatóság tekintetében.
- 52 A fellebbezési tanács maga is elfogadja e megállapítást és e köztudomású különbséget annak a megtámadott határozat 23. pontjában történő elismerésével, hogy „elsősorban az olyan nagy háztartási készülékeket, mint a mosógépek és a mosogatógépek nevezik fehérárúknak”. Tévesen teszi azonban hozzá, hogy ez azt bizonyítja, hogy a fehér színt általánosan összekapcsolják a háztartási eszközökkel, mivel legfeljebb egy közvetett képzettársításról lehet szó, nem pedig az érintett vásárlóközönség képzetében fennálló közvetlen és konkrét kapcsolatról.
- 53 A fellebbezési tanács által elsőként a „fehér” melléknév és a „fehérárú”, másodsor a „nagy háztartási gépek” és a „kis háztartási gépek” vagy konyhai eszközök között teremtett átmenet csak egy kettősen közvetett kapcsolatot hoz létre, amely többlépcsős gondolkodási folyamatot, nem pedig az érintett vásárlóközönség képzetében fennálló közvetlen és konkrét kapcsolatot feltételez.
- 54 Az említett áruk vagy azok valamely jellemzőjének felidézése, amely a „vita” kifejezésnek az érintett vásárlóközönség számára elsőként a svéd „vitvaror” kifejezéssel vagy a „nagy háztartási gépekkel”, másodsor pedig a „kis háztartási gépekkel” való asszociációjának eredménye lehet, legalábbis kettősen közvetett, és nem teszi lehetővé az említett közönség számára, hogy közvetlenül és további gondolkodás nélkül észlelje az érintett áruk vagy valamely jellemzőjük leírását. Az ilyen kapcsolat „túl bizonytalan és meghatározatlan” (lásd ebben az értelemben: 2002. február 27-i ELLOS ítélet, T-219/00, EU:T:2002:44, 43. és 44. pont) ahhoz, hogy a „vita” megjelölést leíró jellegűvé tegye.
- 55 Ráadásul a jelen ügyben szóban forgó esetet meg kell különböztetni a 2006. március 16-i Telefon & Buch kontra OHIM – Herold Business Data (WEISSE SEITEN) ítélet (T-322/03, EU:T:2006:87, 95–99. pont) alapjául szolgáló ügytől, amelyben a Törvényszék rámutatott, hogy a „weiße Seiten” (jelentése: fehér oldalak) szókapcsolat a német nyelvben a „magánszemélyek telefonkönyvének” szinonimájává vált, és ezért leíró jellegűnek tekinthető azon áruk vonatkozásában, amelyeknek az ilyen telefonkönyv szinonimájaként lefedte a szokásos megnevezését, nem pedig az említett telefonkönyv lapjainak fehér színe miatt. Az említett ügyben a vitatott védjegy maga alkotta a szokásos megnevezést, ellentétben a „vita” szóval, amely alatt a „vitvaror” szót értik, és közvetlenül az érintett árukat jelölte meg, nem pedig egy másik árukat kategóriát, mint ahogyan ebben az ügyben a „kis háztartási gépeket” a „nagy háztartási gépek” alapján.
- 56 Következésképpen a fellebbezési tanács által felhozott két indok (lásd a fenti 40. pontot) egyike sem elegendő a svéd „vita” kifejezés és az említett áruk között fennálló, a fenti 28. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett kellően közvetlen és konkrét kapcsolat megállapításához. A fellebbezési tanács nem bizonyította, hogy az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjeggyel való találkozásakor azt azonnal és további gondolkodás nélkül az említett áruk vagy az azok egyik lényegi és jellegűkhöz szorosan kapcsolódó valamely jellemző leírásaként észleli.
- 57 A „vita” kifejezés tehát nem leíró jellegű a szóban forgó áruk valamely jellemzője vonatkozásában, és ezért nem tartozik a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában kimondott kizáró ok körébe.
- 58 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját, amikor tévesen megállapította, hogy a bejelentett védjegy kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban áll az érintett árukkal ahhoz, hogy a vonatkozásukban leíró jelleggel rendelkezzen.
- 59 Az első jogalapnak tehát helyt kell adni.

A második, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról

- 60 A második jogalappal a felperes azt állítja, hogy mivel az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyben nem érzékeli majd az érintett árukhoz kapcsolódó, tisztán leíró jellegű tartalmat, és mivel e védjegy teljes mértékben betölti a származásjelző funkcióját, nem indokolt megtagadni tőle a megkülönböztető képességet, sem pedig elfogadni a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétlen kizáró okot. Különösen rámutat, hogy nem sérül az említett cikk abban álló célkitűzése, hogy megvédje a közönséget a monopolizációtól, mivel a többi piaci szereplő nincs ráutalva a „vita” kifejezésnek a konkrétan bejelentett formában való használatára.
- 61 A felperes hozzáteszi, hogy ezenkívül a színmegnevezések megkülönböztető képessége mellett, amennyiben a „vita” kifejezés ekként észlelhető, a színneveket tartalmazó számos európai uniós védjegy lajstromozása szól. Ez azt bizonyítja, hogy valamely színnév az érintett vásárlóközönség szempontjából a származás jelzésként lehet érzékelhető még akkor is, ha a védjegy árujegyzékébe tartozó áru az említett színnévnek megfelelő színű (például a 3115136. sz. BLUE európai uniós védjegy a „borotvák”, a 3757663. sz. WHITE európai uniós védjegy „varrógépek”, a 1078989. sz. ORANGE európai uniós védjegy „konyhai és háztartási készülékek és eszközök” és a 12131314. sz. PURPLE európai uniós védjegy „cukorkák” esetében).
- 62 A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy a bejelentett védjegynek sem hiányzik az 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében előírt, megkülönböztető képessége az érintett áruk vonatkozásában.
- 63 Az EUIPO vitatja a felperes érveit, és a második jogalapot „hatástalannak” tartja. Azt állítja, hogy a bejelentett védjegy az áruk színét jelöli meg, és az a szóban forgó áruk színére vonatkozó, tájékoztató jellegű hivatkozásnak tekinthető, és ezért nem rendelkezik származásjelző funkcióval és megkülönböztető képességgel. Hozzáteszi, hogy a jelen ügyben irreleváns az a körülmény, miszerint azokban a határozatokban, amelyek egyértelműen nem érintik a svéd nyelvet és a svéd nyelvű közönséget, összetett szavakban a „vita” elemnek megkülönböztető képességet tulajdonítottak.
- 64 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében felsorolt valamennyi feltétlen lajstromozást kizáró ok egymástól független és önálló vizsgálatot igényel, még ha nyilvánvalóan fenn is áll átfedés az alkalmazási körük között. Ezenkívül a fenti kizáró okokat a mindegyikük mögött meghúzódó közérdek tükrében kell értelmezni (lásd analógia útján: 2003. április 8-i Linde és társai ítélet, C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 67. és 71. pont; 2004. február 12-i Koninklijke KPN Nederland ítélet, C-363/99, EU:C:2004:86, 68. és 69. pont; lásd még ebben az értelemben: 2004. szeptember 16-i SAT.1 kontra OHIM ítélet, C-329/02 P, EU:C:2004:532, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 Ebből következik, hogy az a körülmény, hogy valamely védjegyre nem vonatkozik e feltétlen kizáró okok egyike, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy egy azoktól eltérő ok nem vonatkozhat rá. Különösen nem állapítható meg tehát, hogy valamely védjegynek azon egyedüli oknál fogva nem hiányzik a megkülönböztető képessége bizonyos áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában, hogy nem írja el azokat (lásd analógia útján: 2003. április 8-i Linde és társai ítélet, C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 68. pont; 2004. február 12-i Koninklijke KPN Nederland ítélet, C-363/99, EU:C:2004:86, 70. és 71. pont).
- 66 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja mögött meghúzódó közérdek ugyanis a fogyasztók védelmére irányul, annak az utóbbi számára történő lehetővé tételével, hogy az összetévesztés veszélye nélkül megkülönböztesse a védjeggyel megjelölt áruk vagy szolgáltatások származását a védjegy alapvető származásjelző funkciójának megfelelően, míg az ugyanazon bekezdés

- c) pontjában szereplő szabály mögött meghúzódó közérdek a versenytársak azon veszéllyel szembeni védelmére összpontosít, hogy egyetlen gazdasági szereplő kisajátítsa magának az ilyen áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek leírására szolgáló jelöléseket (lásd a fenti 31. pontot).
- 67 Ily módon az olyan nem leíró jellegű védjegy, mint amelyről a jelen ügyben szó van, nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Ilyen esetben azt is meg kell vizsgálni, hogy önmagában nem hiányzik-e a megkülönböztető képessége, azaz ellenőrizni kell, hogy alkalmas-e a védjegy alapvető rendeltetésének betöltésére, amely abban áll, hogy biztosítsa a fogyasztó vagy végső felhasználó számára a védjeggyel jelölt áru vagy szolgáltatás származását, lehetővé téve ezáltal számára, hogy azt az összetévesztés veszélye nélkül meg tudja különböztetni a máshonnan származó áruktól vagy szolgáltatásoktól (lásd ebben az értelemben: 2015. február 5-i nMetric kontra OHIM [SMARTER SCHEDULING] ítélet, T-499/13, nem tették közzé, EU:T:2015:74, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. május 12-i AROMA ítélet, T-749/14, nem tették közzé, EU:T:2016:286, 57. pont).
- 68 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az e rendelkezésben említett megjelölések nem képesek betölteni a védjegy alapvető rendeltetését, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi eredetének azonosítását, lehetővé téve így módon az adott védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy valamely későbbi vásárlás alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt válassza, illetve negatív tapasztalat esetén másikat válasszon (lásd: 2016. május 12-i AROMA ítélet, T-749/14, nem tették közzé, EU:T:2016:286, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. december 14-i GeoClimaDesign kontra EUIPO – GEO [GEO] ítélet, T-280/16, nem tették közzé, EU:T:2017:913, 56. pont; 2018. december 12-i CARACTÈRE ítélet, T-743/17, nem tették közzé, EU:T:2018:911, 49. pont).
- 69 E leíró jelleget egyrészt a bejelentéssel érintett árukra vagy szolgáltatásokra tekintettel, másrészt pedig az ezen áruk vagy szolgáltatások fogyasztóiból álló érintett közönség észlelése függvényében kell értékelni (lásd: 2010. január 21-i Audi kontra OHIM ítélet, C-398/08 P, EU:C:2010:29, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. május 12-i AROMA ítélet, T-749/14, nem tették közzé, EU:T:2016:286, 59. pont; 2017. december 14-i GEO ítélet, T-280/16, nem tették közzé, EU:T:2017:913, 57. pont; 2018. december 12-i CARACTÈRE ítélet, T-743/17, nem tették közzé, EU:T:2018:911, 50. pont).
- 70 Ebben az ügyben a megtámadott határozat 29. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a bejelentett védjegyet az érintett vásárlóközönség egyszerű objektív üzenetként érti, abban az értelemben, hogy az említett áruk fehér színben érhetők el. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az említett védjegy tisztán leíró jellegű, és ennek következtében egyáltalán nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Álláspontja szerint a konyhai robotgépek és konyhai edények bármely gyártója képes termékeit fehér színben előállítani, és e védjegy ezért nem alkalmas arra, hogy a felperes áruit más vállalkozások áruitól megkülönböztesse.
- 71 Márpedig az első jogalap vizsgálata keretében megállapításra került, hogy a fehér szín nem képezi az említett áruk benne rejlő és jellegéhez szorosan kapcsolódó jellemzőjét, és hogy annak egyszerű ténye, hogy az érintett áruk más színek mellett fehér színben is elérhetők, hatástalannak tűnik, mivel nem észszerű feltételezni, hogy kizárólag ezen egyszerű tény alapján a fehér színt az érintett vásárlóközönség ténylegesen ezen áruk benne rejlő és jellegéhez szorosan kapcsolódó jellemzőjének leírásaként ismeri fel (lásd a fenti 45–47. pontot).
- 72 Következésképpen, mivel a fellebbezési tanács a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének hiányára az állítólagosan „tisztán leíró jellege” egyszerű következményeként tekintett, amely leíró jelleg nem bizonyított, meg kell állapítani, hogy e következtetés téves előfeltevésen alapul, és ezért megalapozatlan.

- 73 Ráadásul mivel a fellebbezési tanács abból következtetett a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének hiányára, hogy azt olyan egyszerű objektív üzenetként értik, amely szerint az említett áruk fehér színben is elérhetők, meg kell állapítani, hogy a svéd nyelvű érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyben nem észleli az érintett védjegyek egyik benne rejlő jellemzőjének leírását, és azt nem képes ezen árukkal közvetlenül kapcsolatba hozni. Ellenkezőleg, a „vita” szó értelmezése bizonyos fokú erőfeszítést kíván meg a svéd és a finn fogyasztók részéről. Az utóbbiak nem olyan egyszerű objektív üzenetként értik a bejelentett védjegyet, amely szerint az említett áruk fehér színben is elérhetők, hanem a származásuk jelzéseként. Ez annál is inkább így van, mivel e védjegyet különböző színű, nem csupán fehér árukon helyezik el.
- 74 A jelen ügyben hivatkozott kizáró ok tehát nem akadályozhatja meg, hogy a bejelentett védjegy az érintett vásárlóközönség képzetében alkalmas legyen a szóban forgó áruk kereskedelmi származásának azonosítására és azoknak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetésére.
- 75 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor tévesen azt állapította meg, hogy a bejelentett védjegy a jelen ügyben említett kizáró okok alapján az említett áruk vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 76 Következésképpen a jelen jogalapnak helyt kell adni.
- 77 A fenti megállapítások összességére tekintettel a keresetnek teljes egészében helyt kell adni, és ennél fogva a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

- 78 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 79 Az EUIPO-t, mivel pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának 2018. március 28-i határozatát (R 1326/2017-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a költségek viselésére.**

Collins

Kancheva

De Baere

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. május 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
A felek kérelmei	3
A jogkérdésről	3
Az érintett vásárlóközönség meghatározását érintő előzetes észrevétel	3
Az első, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére alapított jogalapról	4
A svéd „vita” kifejezés jelentéséről	7
A „vita” kifejezés svéd nyelvben fennálló jelentése és az érintett áruk közötti kapcsolatról	8
A második, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról .	11
A költségekről	13